

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

’n

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל :
 יב והאיש אשר יעשה כדון לבלתי שמע
 אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה
 אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא
 ובצרת הרע משראֵל : יג וכל העם
 ישמעו ויראו ולא יזידק עוד : ס יד כי
 תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי
 מלך ככל הגוים אשר סביבתי : טו שום
 תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך
 בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל
 לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא :
 טז רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב
 את העם מצרומה למען הרבות סוס ויהוה
 אמר לכם לא תספון לשוב בהרך הנה עוד :
 יז ולא ירבה לו גשים ולא יסור לבבו
 וכסף וזהב לא ירבה לו מאד : יח והנה
 בשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את
 משנה התורה הזאת על ספר מלפני
 הכהנים הלויים : יט והיתה עמו וקרא בו
 כל ימיו והיה למען ילמד ליראה את יהוה
 אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת
 ואת החקים האלה לעשתם : כ לבלתי
 הוסד לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
 ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו
 הוא ובניו בקרב ישראל : סא לא
 יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה
 עם ישראל אשר יהוה נתתו יאכלו :
 ונחלה

שני
 מצוה תצ"ד
 מצוה תצה
 מצוה תצט
 מצוה ת"ק
 מצוה תקא
 מצוה תקב
 מצוה תק"ג
 מ
 מצוה שלישית
 תק"ד
 מצוה תקה

פתגמא דיתוון לך לימינא ושמאלא :
 יב ונברא דיעביד ברשע בדיל דלא
 לקבלא מן כהנא דקאים לשמשא תמן
 קדסיי אלהך או לות דינא ויתקטיל נברא
 ההוא ותפלי עביד דביש מישראל :
 יג וכל עמא ישמעון וידחלוון ולא ירשיעון
 עוד : יד ארי תיעול לארעא דניי אלהך
 יהיב לך ותרמה ותחב בה ותימר אמני עלי
 מלכא ככל עממיי דבסחרני : טו מנא
 תמני ערך מלכא דיתרעי יי אלהך ביה מנא
 אחך תמני ערך מלכא לית לך רשול מנא
 ערך נבר נוכרי דלא אחוך הוא : טז לחוד
 לא יסגיליה סוסון ולא יתיב ית עמא
 למצרים בדיל לאסנא סוסון וי אמר לכוון
 לא תוספון למתב באורחא הדין עוד :
 יז ולא יסגיליה גשין ולא ישעי לביה
 וכספא וזהבא לא יסגיליה לחדא :
 יח ויהי כמתביה על כורסיה מלכותיה
 ויכתוב ליה ית פתשגן אורייתא הדא על
 ספרא מן קדם כהנא לינאי : יט ותהי
 עמיה ויהי קרי ביה כל יומי חייה בדיל
 דיולף למדחל קדסיי אלהיה למטר ית
 כל פתגמי אורייתא הדא וית קמיא האלן
 למעבדהון : כ בדיל דלא ירום לביה
 מאחזיה ובדיל דלא יסטי מן תפקידתא
 ימינא ושמאלא בדיל דיוריק יומין על
 מלכותיה דהוא ובגודו בגו ישראל :
 סא לא יהי לכהנא לינאי כל שבטא
 דלוי

הסטרון מן פתקא דיתרון לבון וימינא ושקמארא : יב ונקרא ויעבר בודנותא גדיל דלא למיצת מן פתקא דקאים
 לשמישא מן קדם : אלקהבין או מן דינא ונתקטיל גברא והוא ותפלה עבד דביש מישראר : יג ובר עמא
 ישמעון ויתמלון ולא ירשעון טוב : יד ארוח מיעלון לארעא דין אלקהבין יהיב לבון ומיתרון ותה ותתכון בה
 ותמרון פגני עלון מלקא ככל עממא דקחרנטי : טו התבעון ארלפן מן קדם : יז ומתתן ברין תמנון עליכון
 מלקא לית לבון רשו למנאא עליכון גבר תלוגי דלא מן אחוכון רהיא : טז לחוד לא יסגון ליה על תרין סוקון
 דלקא ירככוו בקרבני עליהון ותקאון ותקבלון ספתקטי אוביקתא וחוכון חובת גלותא למצבים : יח אמר לבון לא
 תוסיפון למיתוב בארעא דרין חרב : יט ולא יסגון ליה גשין על פתקרי דלא ישעוון לביה נכסא ונתבא לא
 יסגי ליה דלא יתרוםם לביה לחרא וימרוד באלה שמיא : יח ויהי אין גייה היא במצותא דאוביקתא יתיב לרוחצון
 על כרסי מלכותיה ויקבכו ליה סביא ית פרשא אוביקתא דרא על ספרה מן קדם פתקא דמן שיבט רוי :
 יט ותהי גביה ויהי קרי ביה כל יומי חייו מן גבלר דליף למיתתל מן קדם : יא אלהיה למישר ית כל פתקמי
 אוביקתא דרא וית כל קמיא האלון למעבריהון : כ מטול דלא יגיס לביה יתיר מן אחוי ומטול דלא יסטי
 מן מפקתא למינא ולשקמא לא מן גבלל דייגוד ומין על מלכותיה הוא ובניו ביגי ישראל : א לא יהי
 לכהניא

רשי"י

(יג) וכל העם ישמעו - (ספרי) וכלן שמעתיים לו עד הרגל ונמיתין אותו כרגל : (יז) לא ירכה לו סוסים -
 (סנהדרין כא) אלא כדי מרכו של ישיב את העם וצרימה שהסוסים בחים מסס כמה שנאמר בשלח (מלכים א') ותעל ותנח מרכבה
 מחזרים במש מחלות כסף וסוסים כחמשים ומואה : (יז) ולא ירכה לו נשים - אלא י"ח שמינו שהיו לו לדוד ששנשים ונאמר לו
 (שמואל ב' יב) ואם מעט ואוספה לך כהנה וכנה : וכסף והובל לא ירכה לו מאד - (סנהדרין כא) אלא כדי ליתן לאכפניא (ס"ח
 לאספטיא) : (יח) והיה כשבתו - אם עשה כן כדאי הוא שתקיים מלכותו : את משנה התורה - (סנהדרין ע"ג) שתי
 ספרי תורות אחת שהיא מוכת כבית גבוה ואחת שכנסת ונאה עמו - ואנקלוס תרגם פתשגן פתר משנה לשון שגון ודכור (כ) :
 (יט) דבריה תורה - כושמעו : (כ) ולבלתי סור מן המצוה - אפילו מצוה קלה של נביא : למען יאריך ימים -
 מכלל הן אתה שומע לאו וכן מנינו בשאלו שאמר לו שמואל (שמואל א') שבעת ימים תוחל עד בואי אליך להעלות עולה וכתים (שמואל א'
 יג) ויחל שבעת ימים ולא שור הכטתו לשחור כל היום ולא הסמיק להעלות עולה עד שבא שמואל ואמר לו נסתכלת כאשר לא שמרת וגומר
 (שם) - ועתה מוכתך לא תקום הא למדת שבשכיל יצוה קלה של נביא כעש : הוא ובניו - (הוריות א' כ"ה) הוריות יא כריות ה) יוניד שאס
 בנו הגון לעלכות הוא קודם לכל אדם : (א) כל שבט לוי - בין תמיתין בין בעלי מומין : חלק - נכזיה : ונחלה - בארץ :
 אשיה' - קדשי הקודש (ס"א קדשי הקדשים) : ונחלתו - חלק קדשי הגבול תרומות ותרומות חבל נחלה גמורה לא יהיה לו חקרב
 אחיו

באר רחובות דקדוקי רש"י

כי יפלא (דער דין ווארט זיין אס גשאלדין) וקחת ועלית : (ב) לדעת רש"י כוונת משנה הוא השורש שנה וכל מזה השורש
 שם החספה שנים שנים על זה כתב רש"י שתי סערי תורת וכו' חבל לדעת האונקלוס דעת רגס פתשגן כוונת משנה הוא השורש
 ש"ן וזה"ל דכסף היא תמורת כ"ן מלטון ושננתם משנה התורה (דיא שארפי כשידני תורה) :

רשבים

(טו) איש כרי - להלחם ולחמותיכם אזר לא אחיך הוא - כי יסיתכם לעבד ע"א : (יח) משנה התורה וקני פירוש נדבר
 הימים שני ספרי התורה ותרומו פתשגן - ואינו מוגדרת ושננתם :

מכלל יופי

המרת) על שם סופו : (יח) (משנה התורה) - לבנד : (כ) (לבלתי רום) - שלא לרום - ובמכלל
 כתוב בצרי רוצה לומר שיכתבנה פעם שניה שיהיו
 לו שהי תורות וכן למדורכונינו ז"ל מזה כי המלך צריך שיהיו
 לו שתי תורות אחת שיוצאה ונגמט עמו ואחת שמונחת
 לו בכיתגזיו - ויש ספרשים אותו ענין שגון מן ושננתם
 (") ("") ("")
 יח (א) (אשי"י) - חבשר מהקרבו אשר היה לכהנים
 נקרא אשי אחר שקצרו נאכל באש :
 כה 25 משפט

ב ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו והנה
 הוא נחלתו כאשר דבר לו : ס ג וזה
 יהיה משפט הקהלים מאת העם מאת
 וְבָחִי תִּבְחַח אִם-שׁוֹר אִם-שֶׁרָה וְנָתַן לְכֹהֵן
 תִּזְרַע וְהִלְחִיט וְתִקְבָּה : ד רֵאשִׁית דִּגְנֹךָ
 תִּירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ וְרֵאשִׁית נֹצְאָנֶךָ תִּתֵּן לוֹ :
 ה כִּי בֹ בָתֵּר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל-שִׁבְטֶיךָ
 לְעֹמֵד לְשֶׁרֶת בְּשֵׁם-יְהוָה הוּא וּבְנֵיו כָּל-
 הַיָּמִים : ו וְכִי-יָבֵא הַלְוִי מֵאַחַד
 שְׁעָרֶיךָ מִכָּל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-הוּא נָרָשׁ
 וְבָא בְּכָל-אַנְתְּ נַפְשׁוֹ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-
 יִבְחַר יְהוָה : ז וְשֶׁרֶת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיו
 בְּכָל-אַחֲיוֹ הַלְוִיִּם הַעֲמִירִים שֵׁם לִפְנֵי יְהוָה :
 ח תִּלַּק בְּחֶלֶק יֶאֱבְלוּ לְבָד מִמִּבְרֵיו עַל-
 הָאָבוֹת : ט כִּי אָתָּה בָּא אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא-תִלְמַד לַעֲשׂוֹת
 בְּתוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם : י לֹא-יִמְצָא בְּךָ
 מַעֲבִיר
 בְּטַעֲוֹת עַמְּמֵי הָאֲנֹן : י לא ישתבח בך מעבר בריה ובגרתיה בנורא קוסם קסמין

מצודת הק"ו

מצודת הק"ו

מצודת הק"ו

דביעי מצודת הקט

מצודת הק"ו

מעונן

דשיי

אחיו וספרי דרשו ונחלה לא יהיה לו ונחלת שאר : (ב) בקרב אחיו . זו נחלת חמשה וארבעים שנה היא וכל שארן כנען שמעבר
 צידן וחילך בקראת ארץ חמשה עממין ושל סחון ועוג שני עממין אמורי וכנעני ונחלת שאר לרבות קני וקניו וקדמוני וכן דורס כפרשת
 חתכות שנאמרו לאהרן (דברים) על כן לא היה ללוי ונו' להזיז על קניו וקניו וקדמוני . טוב נחלת בדבריו רכי קלוימום הכי גרסינן
 בספרי : ונחלה לא יהיה לו . אלו נחלת חמשה : בקרב אחיו . אלו נחלת שבעה . נחלת חמשה שבעים ונחלת שבעה שבעים ומתוך חמשה
 עשר שבעה חלקי נחלה אלא לחמשה שבעים כלכל שכן חמשה הנחיל לראובן ונדחמו שבעה חמשה ויהושע הנחיל ליהודה ואפרים ולחמי שבע חמשה
 ושבעה האחרים נטלו מאליהן אחריות יהושע ונתן כן הזכיר חמשה ללכד ושבעה ללכד : כאשר דבר לו . (במדבר י"ח) . אחרש לא נחלת
 חזי חלקן . (ג) מאת העם . ולא מאת הכהנים . אם שוראם שה . פרט לחים : הזרוע . מן הפרק של ארבעה עד כף של יד שקורין
 חזקל"ן : הלחים . (חולין קל"ג) עם הלשון דורטי רשומות היו אומרים ורוע תחת יד שנאמר (במדבר כ"ה) ויקח רומח בידו :
 לחיים . תחת יממה שנאמר (תהלים ק"ו) ויעמוד ענחם ויפלל . והקובה . תחת האפה חלקתה : (ד) ראשית דגנך . וזת רעושה
 ולא פירשה שיעור אכל רבותיו כתובה שיעור עין יפה אחד אחרבנים עיר רעה אחד חששים בנימנית אחד מחששים וסוסי
 על החקרא של לפחות מאחד חששים שנאמר (יחזקאל כה) ושיתם את האיפה מתומר החטים שית האיפה חל' פאה בשאתה כותן חל'
 סאה לכור הדי ח' חששים סהכור שלשים סאין : ראשית גזו צאנך . כשאתה גזוז נאנך ככל טה תן מונק רחמיית לכתן ולא פירש בה שיעור
 ורכות ימיתו בה שיעור אחד חס' (חולין קלו) וכמה חלן חייבות כר חשית גזו חשש רחלות שחומר (שמואל א כה) ומתם חלן עשויות סבי
 עקבאל אומר ראשית בגו שפים . גזולאך ארבעה . פתן לו כרי חמשה : (ה) לעמוד לשרת : מכאן שאין שירות אלא מעומד :

מצוה תקיף מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן
 ומנחש ומכשף : יא והבר חבר ושאל
 אוב וידעני ודרש אל-המתים : יב כי-
 תועבתיהוה כל-עשה אלה ובגלל התועבת
 האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך :
 חמישי יג תמים תהיה עם יהוה אלהיך :
 יד כי הנזים האלה אשר אתה יורש
 אותם אל-מענגים ואל-קסמים ישמעו
 ואתה לא בן נחן לה יהוה אלהיך : טו נביא
 מקרבך מאחריך במני ימים לה יהוה אלהיך
 אליו תשמעון : טז ככל אשר שאלת מעם
 יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא
 אסף לשמע את-קול יהוה אלהי ואת-האש
 הנדלה הנאת לא-אראה עוד ולא אמות :
 יז נאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו :
 יח נביא אקים להם מקרב אחיהם במוך
 ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם ארת בר-
 אשר אצוני : יט והיה האיש אשר לא-
 ישמע אל-דברי אשר ידבר בשמי אנכי
 מצוה תקיף אדרש מעמו : כ אך הנביא אשר יזיר
 לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר

מעונן ומנחש וחדש : יא ורשין רשין
 ושאל בבידן ובזכורו ותבע מן-מתים :
 יב ארי-מרחק יי כל-עבד אליו וביד-
 תועבתא האלון יי אלהך מרחיק יתהוון
 מן-קרבך : יג שלים תהי ברחתא דיי
 אלהך : יד ארי-עממא האלון דאת-גרות
 יתהוון מן-מענגיא ומן-קסמא שמעין
 ואת לא בן יהיב לך יי אלהך : טו נביא
 מבינך מאחד בתי יקים לך יי אלהך מניה
 תקבלון : טז ככל דשאלתא מן-קדם יי
 אלהך בחורב ביומא דקהלא למימר לא
 אוסיף למשמע ירת-קל מימרא-דיי אלהי
 ונת-אשטא רבתא דרא לא-אחוי עוד ולא
 אמות : יז נאמר יי לי אתקינו דמלילו :
 יח נביא אקים להון מנו אחיהון כותך
 ואתן פתגמי-נבואתי בפומיה וימליל עמהון
 נת כל-דאפקדניה : יט ויהי נברא דלא-
 יקבר לפתגמי דימליל בשמי מימרי יתבע-
 מניה : כ ברם נביא דירשע למללא פתגם
 בשמי ית דלא פקידתיה למללא ודימליל
 בשום טעות עממא ויתקטיל נביא ההוא :

ואשר

רשי

וארי

קסם קסמים • איזו קוסם האוחז את מקלו ואומר אם אלך אם לא אלך וכן הוא אומר (הושע ד) עמי בעצמי שאלו מקלו יגיד לו : מעונן •
 (סנהדרין סח) ר' עקיבא אומר חלו כותבי עומת שאומרים עונה פלונית יפה להסתח' לחכ"א חלו אחיו העינים : מנחש • (ספרי) פתו
 כפלה תפיו וכי הפסיקו סדרך מקלו כפל מידו : (יא) וחבר חבר • (סנהדרין שם) שערך נחשים או עקרבים או שאר חיות
 למקום אחד : ושאל אוב • זה חכמות ששנו פיתוס ומדבר משחיו ומעלה את הקט בכית הספי שלו : וידעני • מכנים ענסי חיים
 שמה ידוע לתוך פיו ומדבר העלם ע"י נכספות : ודרש אל-המתים • כגון המעלה בזכירתו והכשאל בגלגולת : (יב) כל עושה
 אלה • (מכות כד ספרי) עשה כל אלה לא לחור אלא כל עושה אלה אפילו אחת מתן : (יג) תמים תהיה עם ה' אלהיך • האלך
 עמו כתימות ותלפה לו ולא תחקור אחר העתידות אלא כל מה שיכא עליך קבל בתמימות ולו תהיה עמו ולתלקו : (יד) לא בן נחן לך
 ה' אלהיך : לשמוע אל מעוננים ואל קוסמים שהרי השרק שכינה על הכתובים ואורים ותומים : (טו) מקרבך מאחד כמוני •
 כמו שאני מקרבך מאחד יקים לך תחתיו וכן מוכיח לנביא : (כ) אשר לא צויתו לדבר • אכלגותי לחסרו : ואשר ידבר
 בשם אלהים אחרים • אפילו כיון את הכלכה לחסור את

החסור

ענינו ולא נטורו נהשין ולא תרשין : יא ומחברין ואפרין חינוין ועקרבין וכל מיא נהשין ושאלין אוקבא טקיא וקרב ידוע וקבע מן מיתא : יב ארום כרחק קדם : עבד אלן וקטול חוציקתא דהאלן : אלהבון קמריביתו מן קמריכו : יג שלמין מהון בדתלתא רין אלהבון : יד ארום עקמניא האלן דאתון ערמין למיכורת דהרון לחרוני עניא וקליסומי קממא צייתין ואתון לא כותהון אלהון בהניא שנילן אנריא ותומיא ונביא תריציא יתיב לכוון : אלהבון : טו נביא מביעכוון מן אחיכוון דרמי לי ברום קודשא יקום לכוון : אלהבון כגון תקבלו : טז ככל דשילתון מן קדם : אלהבון בחורב ביומא דאתקנשו שבטיא למקבלא אורייתא למימר לא נוסף למשמע ית קל דיבורא מן קדם : אלהבא גיט אישתא רבתא דהא לא נחמי חרב דלא נמות : יז ואמר : לי אתקען מה דמילין : יח נביא אקים לזון מביעי אתהון דרום קודשא ביה כוונתך ואיתן פרעמי נבואתי בפומיה וימליל עמהון ית קל דאיפקרניה : יט ויהי גברא דלא יקבל פתמי נבואתי דימליל בשמי מימרי יפרע מניה : כ ברם נבי שקרא דירשע למללא פתמיא בשמי גר דלא פתמיא למללא ורי

ימליל

רש"י

האמר ולהתיר את המותר : וכו' . כהקנ' מיתתן בידי אדם (ספרי סנהדרין עא) הנתכבא מה שלא שמע ומה שלא באמר לו ובאמר לחסרו זה מתכבא כסע ע"ז אכל הכובש את כנולתו והעובר על דברי נביא והעובר על דברי עזמו מיתתן בידי שמים שא' אנכי אדרוש מעמון : וכי

רשב"ם

(יא) וחבר חכר . כינון ככ"ת כמו מן חכר"כ תכלה חכר"כ וזה מוכיח וחוכ חכרים וחוכים . כמו מן מלך מלכים . וכמו מן עבד עבדים . כן יאמר מן חכר חכרים . ואלו היה חכר טעמו ככית כמו חכר אנכי לכל אשר יראוך . ויך גדר כתף וגול שטעמם לחמה היה לו לומר וחכר חכר מן ירך ורכו גולו . חכרים וקטיבים לקולך וכח"ת מלאתי אחרי כן כספרי ספרד כדפרי : (יב) מוריש אותם . כי אינם מושבים לדרוש את הקב"ה ואת נביאי המצות . כי סומכים על תועבותיהם המגידים להם כרוח השומא : (יג) תמים תהיה וגו' מומנו תדרוש ולא מן המתים . ולפי כי מנסה הקב"ה כס את ישיאל כן כח כרוח השומא להגיד על פי השעירים : (טו) ככית מקרבך מאחד כמוני שיהיה לך מנות שכתורה ולא כנביא וחולם חלוש שיאמר לך לעבוד ע"ז . ומה שכתוב ולא קם נכח עוד בישראל כמשה הרי פירושו כמו שפירש אשר ידעו הנביאים אל פנים . אבל להאמין להקב"ה היה כמותך ולדבר אמת מאתו ולא ככתיב המתן לישראל אות ומופת לעבוד ע"ז . ולא יהיה הדבר ולא יבא ונגון שאין תשובה ומעשים טובים שיחם הקב"ה בשבילם הרי תקויה תפילה הועילה לו : ולננו כי שכו מדרכם הרעה :

מכלל יופי

רבותינו ל"מנחש זה האומר פתו נפלה מפיו מקלונפל מורו כנו קורא לומאחריו עורב קורא לו צבי הפסיק ונחיש מימינו שועל משטאלו אל ההחיל כושחרית הוא ראש חדש הוא מוצאי שבת . ועוד אמרו תנו רבנן לא תנחשו כגון אלו המנחשים בחולדה ובעופות וכסבכים : (ומכשף) . כתב ראב"ע כי הוא המשנה דבר התולדת למראה העין : (יא) (וחבר חכר) . מענין חברה כמו שפירש רבותינו ז"ל וחוכר חבר אחד חבר גדול ואחד חבר קטן פירוש חכר גדול שלוש ומקבץ כחות של חיות גדולות וחבר קטן לוחש ומקבץ כחות של חיות קטנות כגון נחשים ועקרבים : (ושאל אוב) . ענינו ידוע ברוב רבותינו ז"ל שאמרו בעל אוב זה המעלה מבין הפרקים ומבין אציל ידיו : (וידעני) . פירשו רבותינו ז"ל זה המניח עצם ידוע בפיו ומדבר מאר"י ופירוש ידוע חיה ששמה ידוע : (מוריש אותם) . ענין גירוש ושלוח :

(טו) נביא מקרבך מאחד כמוני . הטעם כמוני שאני נביא קדם לא מעונן וקוסס . ואין תכונה שיהיה נביא

ושלעות

מצוה תקיף ויאמר ידבר בשם אלהים אחרים ומת
הקביא דהוא: כא וכי תאמר בלבבך איכה גרע
את הדבר אשר לא דברו יהוה: כב אשר
ידבר הנביא בשם יהוה ולא ידעה הדבר ולא
יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בנרון
מצוה תקיף דברו הנביא לא תגור ממנו: ס א כי
יט זכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה
אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת
בגריהם ובבתיהם: ב שלוש ערים תבדיל
לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה: ג תבין לך הדבר ושלשת את
גבול ארצך אשר יתקין יהוה אלהיך ותיה
לנום שמה כל רצח: ד וזה דבר הרצח
אשר ינום שמה ותו אשר יבה את רעהו
בבלי דעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם:
ה ואשר יבא את רעהו ביער להטב
עצים ונדחה ידו בנרון לכרת העץ ונשל
הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא
נקם אל אחת הערים האלה נתן: ו פן
ירדף נאל הדם אחרי הרצח כי יחס לבנו
והשינו כי ירבה הדבר והקהו נפש ולואן
משפט מות כי לא שגא הוא לו מתמול
שלשום: ז על כן אנכי מצוה לאמר שלש
ערים תבדיל לך: ח ואם ירהיב יהוה
אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתך
ונתן

כא וארי חימר בלבך אכדין גרע ית
פתגמא דלא מלליה יי: כב דימלי
נביא בשמא דני ולא ידעי פתגמא ולא
יתקום הוא פתגמא דלא מלליה יי ברשע
מלליה נביא לא תרחל מניה: א ארי
ושיצו יי אלהך ית עממיא דני אלהך יהיב
לך ית ארעהון ומרתיעון ותימב בקרניהון
ובבתיהון: ב תלת קרוין תפריש לך בגו
ארעך דני אלהך יהיב לך למירתה:
ג תתקין לך אורקא ותמלית ית תחום
ארעך דיתסניגריי אלהך ויהי למערק לתמן
כל קטולא: ד ודין פתגם קטולא דיערוק
לתמן ויתקום דיקטול ית חכריה בלא
מדעיה והוא לא יסני ליה מאתמלי
ומדקמוהי: ה ודיעול עם חכריה בחורשא
למקץ אעין ותתמריג ידיה בברזלא למקץ
אעין וישתליף ברזלא מן אעא וישבת ית
חכריה נימות הוא יעירוק לחדא מן קרוניא
האלין ויתקום: ו דילמא ירדוף גאיל
דמא בחר קטולא ארי יחס לביה וידבקניה
ארי תסגי אורקא ויקמליניה נפש וליה
לית חובת דין דקטול ארי לא סגי הוא
ליה מאתמלי ומדקמוהי: ז על כן אנא
מפקד לך למימר תלת קרוין תפריש לך:
ח ואם ירהיב יי אלהך ית תחומך במא

מצוה תקיף
תק"כ ד

רשי

דקים

(כא) וכי תאמר בלבבך - עתידין אתם לומר כשיבא חנניה בן עוזר ומתנבא (ירמיה ב'ו) הנה כלי ביתי' עושבים מכלה עתה
מכרה וירמיהו עומד ונוח על העמודים ועל הים ועל יתר הכלים שלא נלו עם יכניה ככלה יוכחו יום גלות לדקיהו: (כב) אשר ידבר
הנביא - (ספרי) וישמר דבר זה עתיד לכל עליכם ותרשוטל יכא הוא כדכר אשר לא דברו ה' וזרנו אותנו וחס תאמר זו בעתכח על
העמידות